

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XV. évfolyam, 38 szám

2026. június 15

Szia, Apa! – újratöltve

Magyarhonban június harmadik vasárnapján (huszonegyedikén), tehát hétvégén lesz, amit egyébként a katolikus egyház is tart, még ha kicsit másképp is: március tizenkilencedikén, József napján. Jó, jó, nem miattam, hiszen Szent József az ünnep névadója, én meg ugye... Van, akik szerint május tizenkilencedike volna az igazi (Ivó napja), de mindez részletkérdés. Mindenesetre valószínűleg kevesen jutunk sokra a napunkkal, bár ahogy a népi bölcsesség tartja, előbb-utóbb mindenkit elér a sorsa, talán még bennünket is. Mert az apák napjáról van szó.

Amit némi kutakodás után tudni lehet, anyák napja párjaként az elsőt 1908. júliusában tartották az Egyesült Államokban, Fairmont templomában. Sonora Smart Dodd volt az első számú felbujtó az apja iránti tiszteletből, és a szintén amerikai Spokane-ben tartották az elsőt, hivatalosan. Woodrow Wilson, egykori amerikai elnök és családja is megtartotta 1916-ban, majd egy Calvin Coolidge nevű jenki javasolta 1924-ben, hogy nemzeti szabadnap legyen apák napja. Ez már macerásabb elképzelés volt, mindenesetre Richard Nixon elökként 1972-ben hivatalosan is elismerte. Arrafelé már az üzletek is felvették a lépést, persze, nem a virágboltok, inkább ahol mindenféle műszaki kütyüket, mütyüröket, na meg izéket lehet ajándékba vásárolni.

Errefelé ez még nem annyira szokás, igaz, várjuk ki a végét, addig még bármi lehet. Ami még fontos, hogy nálunk 1994-ben, a szép nevű Erőforrás Alapítvány United Way Magyarország győzködte elsőként a népet Miskolcon az apák köszöntésére. Úgy tűnik, van még mire gyúrniuk nekik is, meg nekünk, apáknak is, de tudjuk, lassan érünk messzire. Sőt, ami késik, az többnyire eljön, mint a vonat – hogy mikor, az megint csak részletkérdés. Ja, és férjenek bele a nagypapák is, tanúsíthatom, nagyon fognak neki örülni!

De mielőtt elvesznénk a részletekben, gyorsan írjuk fel, szaladjuk időben haza, és köszöntsük vasárnap apánkat! Szóban, dalban vagy írásban, és, ha már személyesen nem tehetjük, szabad gondolatban, lelkiekben is, ki-ki lehetősége szerint.

Dolhai József

Átmeneti – egyelőre vég nélkül.

ZÁHONYI VASUTAS

XI. évfolyam, 31. szám

2022. március 21

Rend a rendetlenségben

Mint minden állomásnak, úgy Záhonynak is van egyfajta rendje, amit nagyjából az utasok is ismernek. Ez a rend a vasutast segíti munkájában, az utast meg a tájékozódásban, jó esetben mindkettőjük meglegedésére. Azon a csütörtökön, február huszonegyedikén alig látszott még változás, az utasok számára talán semmi. A vasutasok számára is inkább csak annyi, hogy hosszabb vonat ment

Csap felé, és fordítva. Jött talán ötven-hatvan emberrel több, mint szokott Ukrajna felől, akik nem különösen voltak feltűnőek, talán még szomorúak sem.

Hétvégére, majd a következő hét elejére már változott a helyzet, nőtt a vonattal menekülni akarók száma, így az érkező vonatok hossza is. Majd beindultak a Budapest felé közlekedő különvonatok rég látott kocsiszámmal, és lassan felborult az állomás megszokott rendje utasnak és vasutasnak egyaránt. Mindez több munkát jelent a forgalmi irodában és a vágányok között, illetve a személyforgalom lebonyolításához szükséges őrhelyeken. Annál is inkább, hiszen gyakran kevésnek bizonyul a peronnal bíró vágányok száma.

A „rendetlenség” természetesen az utascarnokra is kiterjedt: a napi ezres nagyságrendben mérhető menekültek számára használaton kívüli helyiségeket is meg kellett nyitni. Sőt, a vasúttörténeti kiállítás helyén például (átmenetileg) kisgyermekek ellátása történik. Az egykori újságos standban pedig egészségügyi ellátás kaphatnak a rászorulóknak csakúgy, mint a Protokoll teremben

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

ELŐRELÁTÁS

- A férjed még sohasem kapott rajta?
- Soha. Mihelyt gyanakodni kezd valakire, nekem már másik szeretőm van...

TAPASZTALAT

- Nem is értem, miért szorgalmazzák annyira, hogy már az általános iskolában felvilágosítsák a lányokat – mondja mérgesen egy vénkisasszony.
- Semmi gyakorlati értelem sincs – helyesli a másik, még vénebb. Engem már tizenkét éves koromban felvilágosított a mamám, és azóta sem vettem semmi hasznát...